

РЕШЕНИЕ

№ 378

гр. ХАСКОВО, 25.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, III-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ТОШКА ИВ. ТОТЕВА
Членове: АННА ВЛ. ПЕТКОВА
ЙОНКО Г. ГЕОРГИЕВ

при участието на секретаря Г.Т. К.
като разгледа докладваното от ТОШКА ИВ. ТОТЕВА Въззивно гражданско дело № 20225600500415 по описа за 2022 година

Производството е въззивно по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С Решение № 256 от 09.05.2022 год., постановено по гр.д. № 2077 / 2021 година, Районен съд - Хасково е осъдил Застрахователно дружество „Бул Инс“ АД – София да заплати на Н. С. Г. и Х. Р. Х., в качеството им на родители и законни представители на малолетното дете Е. Х. Х., сумата от 10 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди - болки и страдания, причинени от увреждане на здравето, настъпило на 28.05.2018 год. при ПТП в землището на с.***, общ.***, причинено от Ж.И.И. /застрахован в „Бул Инс“ АД/, при управление на л.а. „Субару Импреза“ с рег. № ***, ведно със законната лихва върху обезщетението от датата на предявяване на иска - 10.09.2021 год. до окончателното изплащане на сумата. В останалата част – за разликата до предявения размер от 25 000 лева, искът е отхвърлен като неоснователен. Районният съд е отхвърлил предявения от Н. С. Г. и Х. Р. Х., в качеството им на родители и законни представители на малолетното дете Е. Х. Х. против ЗД „Бул Инс“ АД, иск за заплащане на мораторна лихва върху застрахователното обезщетение в размер на 1 472.22 лева - за периода от 11.02.2021 год. до 10.09.2021 год., като неоснователен.

Недоволни от така постановеното решение, в частта, в която е отхвърлен искът за неимуществени вреди над 10 000 лева до

пълния предявен размер от 25 000 лева, както и в частта за разносните са останали ищците в първоинстанционното производство - Н. С. Г. и Х. Р. Х., в качеството им на родители и законни представители на малолетното дете Е. Х. Х.. Въззивната жалба съдържа оплаквания за неправилност – незаконосъобразност и необоснованост на съдебния акт. Въззивниците считат, че неправилно районният съд е намалил размера на дължимото обезщетение на основание чл. 51, ал. 2 от ЗЗД с приетия размер на съпричиняване от 50 %. Правят оплакване за неправилно приложение на нормата на чл. 52 от ЗЗД, несъобразяване на продължителността и интензитета на претърпените болки и страдания, както и неблагоприятната прогноза за в бъдеще и свързаните с това негативни промени в живота на пострадалото дете. Правят искане за отмяна на атакуваното решение в отхвърлителната част и уважаване на иска за обезщетение за неимуществени вреди в пълен размер. Претендират деловодни разноски за въззивната инстанция.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК процесуалният представител на въззиваемото дружество ЗД „Бул Инс“ АД – София подава писмен отговор, с който изразява становище за неоснователност на въззивната жалба. Въззиваемият счита, че първоинстанционния съд е постановил правилно – законосъобразно и обосновано решение, поради което моли да бъде потвърдено в обжалваната част. Излага аргументи, идентични с тези, въведени с отговора на исковата молба. Претендира разноски пред въззивната инстанция.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и правилността на обжалваното решение, съобразявайки доводите на страните, констатира следното:

Въззивната жалба, инициирала настоящото въззивно произнасяне, е подадена в срок, от надлежно легитимирани страни, при наличието на правен интерес от обжалване, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК, въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част. В обхвата на така посочените предели на въззивна проверка, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

По отношение на правилността на първоинстанционния съдебен акт, съобразно разпореждането на чл. 269, ал. 1, изр. второ ГПК, въззивният съд е ограничен от посочените в жалбата оплаквания.

При разглеждането на спора районният съд е събрал всички съотносими към спора и сочени от страните доказателства. Въз основа на тях е достигнал до правилни и законосъобразни фактически констатации, а след това до правилен – законосъобразен и обоснован извод за основателност на предявения иск. От фактическа страна по делото е установено следното:

С определение, постановено в съдебно заседание на 14.07.2020 г. по НОХД №1419/2019 г. по описа на РС - Хасково, е одобрено постигнатото между РП - Хасково и подсъдимия Ж.И.И. споразумение, като последният е признат за виновен в това, че на 28.05.2018 г. в землището на с.***, общ.***, при управление на л.а. „Субару Импреза“, с рег.№ ***, нарушил правилата за движение - чл.6, т.1 от ЗДвП, движейки се с превишена скорост, по непредпазливост причинил средна телесна повреда на три лица, в това число на малолетната Е. Х. Х., изразяваща се в счупване на лявата мишнична кост и на лявата лъчева кост, довело до трайно затрудняване на движението на левия горен крайник за повече от 30 дни, по смисъла на чл.129 от НК - престъпление по чл.343, ал.3, предл.2-ро, б.“а“, предл.1-во, вр.ал.1 б.“б“, предл.2-ро, вр.чл.342 ал.1 от НК.

При извършената проверка за сключена застраховка „Гражданска отговорност“ се констатира наличие на активна такава към дата 28.05.2018 г. за МПС с ДКН*** в ЗД „Бул Инс“ АД. Ищците в качеството им на законни представители на малолетното дете са отправили покана до застрахователя за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 25 000 лева /без номер и дата/, в отговор на която застрахователят е изпратил писмо от 02.02.2021 год., уведомявайки ищците, че след разглеждане на щетата, с цел своевременно обезщетяване на претърпените от пострадалото лице болки и страдания, вследствие настъпило на 28.05.2018 год. ПТП, експертния съвет определя застрахователно обезщетение за претърпените неимуществени вреди в размер на 7 000 лева, представляващи 50 % от общия размер на вредите – 14 000 лева. В писмото се сочи, че за изплащане на определеното застрахователно обезщетение е необходимо представяне на лична актуална банкова сметка на пострадалото лице или нотариално заверено пълномощно - оригинал, в полза на когото пострадалото лице желае да бъде изплатена сумата /чл.338 ал.1 от КЗ/.

Представени и приети като доказателства са медицински документи за извършените прегледи, изследвания и предприето лечение на пострадалата след произшествието, които са послужили за изготвяне на медицинската част от комплексната експертиза.

По делото са събрани гласни доказателства, чрез показанията на свидетелката В.Я.М., която установява, че в резултат на пътния инцидент лявата ръка на пострадалото дете била счупена. Поради това, че зараствала накриво, се наложило наново ръката да бъде изцяло гипсирана. Това затруднявало обслужването на детето, което изпитвало силни болки и било неспокойно. Плачело на сън. Ръката била гипсирана в продължение на един месец, а след това детето я държало прибрана и не я използвало, което продължило около половин година. В тази насока са и показанията на свидетелката М., от които се установява още, че дясната страна от лицето на детето било цялото в рани и синини. Било стресирано – пищяло и плачело.

От заключението на комплексна автотехническа и съдебномедицинска експертиза следва, че в резултат на ПТП, пострадалото дете получило следните увреждания – контузия на главата и тялото;

охлузване с кръвонасядане по лява лицева половина; сътресение на мозъка; счупване на лява раменна кост; счупване на лявата лъчева кост. Охлузването и кръвонасядането в лявата половина на лицето причинили разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 от НК и чл.129 от НК. Сътресението на мозъка протекло със степенно помрачение на съзнанието и е причинило разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 от НК и чл.129 от НК. Счупването на кости на лявата ръка, раменна и лъчева кост причинило трайно /за повече от 30 дни/ затруднение в движението на лявата ръка по смисъла на чл.129 от НК. Счупването на кости на лявата ръка е в било в резултат на удар и притискане на ръката, получавайки се през ръката на бабата, която държала детето в ръцете си. При удара тя е политнала напред и в ляво, ударила се е в таблото и е притиснала детето между ръката и тялото си, като по този начин е допринесла за счупването на ръката. Охлузванията и кръвонасядането в областта на лицето били в резултат на контакт с елементи от вътрешността на купето, или от контакт с отворилата се въздушна възглавница. Уврежданията, установени при пострадалото дете били в пряка причинна връзка с процесното ПТП. Относно продължителността на възстановителния процес съдебномедицинската експертиза сочи, че счупванията не надвишават четири месеца. В резултат на мозъчното сътресение, детето е изпитвало пристъпи от главоболие в продължение от два до четири месеца. Охлузванията и кръвонасяданията в областта на лицето отзвучавали за не повече от двадесет дни. По време на ПТП детето не било поставено в обезопасителна система. Експертите посочват, че поставянето на детето в обезопасителна система би предотвратило с голяма вероятност настъпването на описаните травми.

В устния си доклад вещото лице Е., участвал в състава на допуснатата от първоинстанционния съд комплексна съдебно медицинска и съдебно автотехническа експертиза, депозиран в съдебно заседание, проведено на 07.04.2022 год., посочва, че пострадалото дете, макар и да не е било поставено в столче, се е намирало в скута на баба си, която по този начин го държала и предпазвала. Наред с това експертът сочи, че позицията на детето, намиращо се в скута на баба си, возеща се на предната дясна седалка, е благоприятствало възникването на травмата. Бабата е държала детето така, че то да стигне до таблото и да си счупи ръката. Тялото се задвижва и удря детето в таблото. Така масата на бабата се добавя към масата на детето, увеличавайки травмиращата сила, която понася детето. В случай, че детето не е било държано в скута на баба си, би се стигнало и до фатален край -разбиване на главата в прозореца или счупване на гръбнака. По този начин бабата е минимизирала настъпването на травматичните увреждания. При свободно движение на детето в купето на автомобила, уврежданията биха могли да бъдат и по-големи.

Според автотехническата част на експертизата, водачът на л.а. „Субару Импреза“ с рег.№ *** е нямал техническа възможност да предотврати произшествието, поради загубата на контрол върху управлението на автомобила вследствие на навлизане и движение на автомобила в зоната на десния завой със скорост от 93,2 км./ч., по-голяма от

критичната за преодоляването му без странично плъзгане /без загуба на напречна устойчивост/, при която скорост автомобилът занася и навлиза безконтролно в лентата за насрещно движение. Вещото лице сочи, че употребата на спирачната система на автомобила при тази ситуация увеличава напречното плъзгане. В заключението на автотехническата експертиза се твърди, че водачът на другия л.а. „Фолксваген Голф“ с рег.№ ***, управляван от майката на пострадалото дете, също е нямал техническа възможност да предотврати произшествието. При така създалата се ситуация - насрещно движещи се автомобили с препокриващи се динамични коридори и разстояние на взаимна пряка видимост около 50 м., в зоната на завоя, условието за предотвратяване на произшествието не е изпълнено, т.е. за предотвратяването му било необходимо своевременна реакция за аварийно спиране от страна на двамата водачи и сборът от размерите на опасните зони за спиране при съответните скорости на движение на автомобилите да е по-малък от разстоянието на пряка взаимна видимост между водачите им.

Така представените експертни заключения са пълни, обективни и компетентни, поради което съдът ги възприема изцяло.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира за безспорно установен и доказан фактът на извършване на престъпно деяние, неговата противоправност и виновността на водача Ж.И., като в тази насока е налице презумпцията по чл. 300 от ГПК, произтичаща от постановен и влязъл в законна сила акт на наказателен съд. Доказана е и функционалната връзка между отговорността на застрахователя и деликтната отговорност на застрахования при него извършител на противоправното деяние, увредило малолетното дете. Въззиваемото дружество, с отговора на исковата молба, оспорва тези обстоятелства. Но доколкото от застрахователя няма въззивна жалба, а и по тези въпроси е формирана сила на присъдено нещо (с влизане в законна сила на решението в частта за обезщетението в размер на сумата 10 000 лева), то въззивният съд не следва да обсъжда тези доводи.

В предмета на въззивната проверка са въведени два основни спорни въпроса: относно съразмерността на присъденото обезщетение на вида, характера и тежестта на увреждането и относно приложение на института на съпричиняването.

Съдът кредитира изцяло депозираното от съдебномедицинската експертиза заключение, в което вещото лице сочи периода на възстановяване на въззиваемата от получените травми от процесното ПТП. Установява се, че вследствие на ПТП, пострадалото дете – Е. Х. Х. е получила контузия на главата и тялото; охлузване с кръвонасядане по лява лицева половина; сътресение на мозъка; счупване на лява раменна кост; счупване на лявата лъчева кост. Охлузването и кръвонасядането в лявата половина на лицето причинили разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 от НК и чл.129 от НК. Сътресението на мозъка протекло със степенно помрачение на съзнанието и е причинило разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 от НК и чл.129 от НК. Счупването на кости на лявата ръка - раменна и лъчева кост причинило трайно /за повече от

30 дни/ затруднение в движението на лявата ръка по смисъла на чл.129 от НК. Относно продължителността на възстановителния процес съдебномедицинската експертиза сочи, че счупванията не надвишават четири месеца. В резултат на мозъчното сътресение, детето е изпитвало пристъпи от главоболие в продължение от два до четири месеца. Охлузванията и кръвонасяданията в областта на лицето отзвучавали за не повече от двадесет дни. Отчитайки вида и характера на причинените увреждания, както и срокът за тяхното възстановяване, съдът приема, че за репарирание на претърпените болки и страдания, размерът на обезщетенията следва да бъде определен на 25 000 лева, до който размер е предявен и иска. В тази връзка съдът отчита и възрастта на пострадалото дете, което към момента на настъпване на ПТП е било на 11 месеца – възраст, при която прохода и свързаните с това неудобства при обслужването му – обличане, хранене, къпане, при които детето не е позволявало да се докосват до ръката му, която в продължение на един месец е била гипсирана. От събраните по делото доказателства се установява, че детето е било силно травмирано от пътния инцидент – пицало от болка, съня му се нарушил, станало неспокойно. По повод счупванията на лявата ръка в областта на раменната и лъчевата кост, се е наложило да гипсират ръката два пъти, което безспорно е причинило допълнителни болки и страдания за детето. Отчитайки посочените по-горе обстоятелства, съдът намира за неправилен изводът на съда, че размерът на определеното от него обезщетение от 20 000 лева е достатъчен да репарира претърпените от детето болки и страдания.

Съвпадат изводите на двете инстанции и по въпроса за наличие на основание да се приложи института по чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, но не и относно размера на съпричиняването, с което да бъде намалено обезщетението.

Кредитирайки извода на комплексната експертиза за това, че ако детето е било поставено в детско столче, получените при пътния инцидент увреждания биха били предотвратими, съдът приема, че е налице съпричиняване и следва да намери приложение правилото по чл. 51, ал. 2 от ЗЗД. В тази връзка съдът счита, че следва да се приеме по-нисък процент на съпричиняване от определения такъв от първостепенния съд – 50 %, а именно - 30 %, по следните съображения: Като основателно съдът намира заявеното от ответника възражение за съпричиняване от страна на родителите на малолетната пострадала, изразяващо се в допуснато нарушение на правилото, визирано в чл.137 д, ал.1 от ЗДвП, съгласно която всички седящи пътници в моторните превозни средства от категории М2 и М3, когато са в движение, използват системите на обезопасяване. Безспорно в случая е, че пострадалото дете към момента на настъпване на ПТП е било на 11 месеца, както и това, че се е намирало в скута на баба си, седяща без поставен предпазен колан на предната дясна седалка на автомобила, управляван от дъщеря ѝ – майка на пострадалото дете, от страна на която е допуснато и нарушение на правилото на чл.137 д, ал.2, т.1 от ЗДвП, вменяващо ѝ в задължение да уведоми пътниците в превозното средство да поставят обезопасителен колан, когато са седнали и когато превозното

средство е в движение, с което не е бил осигурен постоянен надзор над детето, съгласно изискването, визирано в нормата на чл.125, ал.3 от СК. При определяне на приноса на пострадалото малолетно дете, в случая на майката, управлявала превозното средство, съдът отчита и поведението на другия водач, управлявал застраховано при ответника МПС, по чиято вина е настъпило ПТП, наказателната отговорност на който е ангажирана със споразумение, имащо последиците на влязло в сила присъда. Не без значение в тази насока е и обстоятелството, че ударът е настъпил в предната челна част на купето на лекия автомобил, управляван от майката на пострадалото дете, което се е намирало на предната дясна седалка, които местоположения – на удара и на детето са определящи относно вида и обема на причинените вреди. В срока за отговор на исковата молба от страна на ответника не е заявено възражение за съпричиняване, обосновано с неспазване на правилото, визирано в чл.133, ал.2 от ЗДвП, предвиждаща забрана за превозване на деца до 12-годишна възраст на предната седалка на лек автомобил. Направеното в тази насока възражение, обективизирано в отговора на въззивната жалба, като преклудирано, съдът не обсъжда. От предвидената в цитираната правна норма забрана е визирано изключение за случаите, когато за детето е поставена допълнителна специална седалка. Безспорно по делото е установено, че пострадалото дете не е било оставено да се придвижва свободно в купето на автомобила, в който случай уврежданията биха били значително по-големи по вид и характер. В тази насока е устния доклад на вещното лице Е., установените от който обстоятелства не са опровергани от страна на ответника. Експертът е категоричен, че детето е било предпазено от това, че е било придържано от баба си, което безспорно е допринесло за намаляване на вредите. Отчитайки обстоятелствата, които са допринесли за причиняване на уврежданията и тези, които са способствали за намаляването им, съдът приема, че приносът на пострадалия следва да бъде определен при баланс на същите - в размер на 30 %.

При така приетия справедлив размер на обезщетението – 25 000 лева и определения от съда процент на съпричиняване – 30 %, предявеният иск с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ се явява доказан до размер на 17 500 лева.

Предвид изложеното, съдът намира, че обжалваното решение следва да бъде отменено в частта, в която искът за обезщетение за неимуществени вреди е отхвърлен за разликата над 10 000 лева до 17 500 лева, до която сума искът следва да бъде уважен, ведно със законната лихва от датата на предявяването на иска до окончателното разплащане.

С оглед изхода на спора, обусловен от частичната основателност на въззивната жалба, обжалваното решение следва да бъде отменено изцяло в частта за разноските, като същите бъдат определени общо за двете инстанции по правилата на чл. 78, ал. 1 и ал.3 от ГПК – по съразмерност с уважената и отхвърлената част от иска, и с оглед обжалваемия интерес, като в полза на въззивниците бъде присъдена сума от 3 231.53 лева, от която 2 181.53 лева – разноски, направени при разглеждане на делото пред

първоинстанционния съд и 1 050 лева – разноски, направени при разглеждане на делото пред въззивния съд. В полза на въззиваемия следва да бъде присъдена сума в размер на 995.01 лева, от която 671.01 лева - разноски, направени при разглеждане на делото пред първоинстанционния съд и 324 лева – разноски, направени при разглеждане на делото пред въззивния съд.

Наред с това, дружеството - застраховател следва да бъде осъдено да заплати държавна такса върху допълнително присъдената сума на обезщетението, съгласно чл.78, ал.6 от ГПК.

Решението в частта, в която ЗД „Бул Инс” АД е осъдено да заплати обезщетение за неимуществени вреди по иска по чл. 432, ал. 1 от КЗ в размер на 10 000 лева, ведно със законната лихва и в частта, в която е отхвърлен предявеният иск за заплащане на мораторна лихва върху застрахователното обезщетение, в размер на 1 472.22 лева, за периода 11.02.2021 год. — 10.09.2021 год., е влязло в законна сила, поради необжалването му. След връщане на делото, първоинстанционният съд следва да определи дължимата държавна такса върху уважената част от иска в размер на 10 000 лева, съгласно чл.78, ал.6 от ГПК.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 256 от 09.05.2022 год., постановено по гр.д. № 2077 / 2021 год. по описа на Районен съд - Хасково **в частта**, в която е отхвърлен иска по чл. 432, ал.1 от КЗ за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди за разликата над уважения размер от 10 000 лева до 17 500 лева, равняваща се на 7 500 лева, както и изцяло в частта на разноските, вместо което **ПОСТАНОВЯВА:**

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс” АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр.София, район „Лозенец“, бул.„Джеймс Баучер” № 87, представляван от изпълнителните директори С.С.П. и К.Д.К., да заплати на Н. С. Г., ЕГН ***** от село *** и на Х. Р. Х., ЕГН ***** от гр.***, в качеството им на родители и законни представители на малолетното дете Е. Х. Х., ЕГН ***** от село ***, допълнително – наред с присъдената с обжалваното решение сума от 10 000 лева, и **сумата от 7 500 /седем хиляди и петстотин/ лева**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди - болки и страдания, причинени от увреждане на здравето, настъпило на 28.05.2018 г. при ПТП в землището на с.***, общ.***, причинено от Ж.И.И. /застрахован в „Бул Инс“ АД/ при управление на л.а. „Субару Импреза“ с рег.№ ***, ведно със законната лихва върху обезщетението от датата на предявяване на иска - **10.09.2021 год.** до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс” АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.„Джеймс Баучер” № 87, представляван от изпълнителните директори С.С.П. и К.Д.К., да заплати на Н. С. Г., ЕГН ***** от село *** и на Х. Р. Х., ЕГН ***** от гр.*** ,

в качеството им на родители и законни представители на малолетното дете Е. Х. Х., ЕГН ***** от село***, **сумата** в размер на **3 231.53** /три хиляди двеста тридесет и един лева и петдесет и три стотинки/ **лева**, съразмерно на уважената част от иска, направени при разглеждане на делото пред първоинстанционния съд и пред въззивния съд.

ОСЪЖДА Н. С. Г., ЕГН ***** от село *** и на Х. Р. Х., ЕГН ***** от гр.***, в качеството им на родители и законни представители на малолетното дете Е. Х. Х., ЕГН ***** от село ***, **да заплатят** на ЗД „Бул Инс” АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.,„Джеймс Баучер” №87, представляван от изпълнителните директори С.С.П. и К.Д.К., **сумата** в размер на **995.01**/деветстотин деветдесет и пет лева и една стотинки/ **лева** - съразмерно на отхвърлената част от иска, направени при разглеждане на делото пред първоинстанционния съд и пред въззивния съд.

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс” АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.,„Джеймс Баучер” № 87, представляван от изпълнителните директори С.С.П. и К.Д.К., **да заплати** в полза на съдебната власт, по сметка на Окръжен съд – Хасково сумата в размер на **300 /триста/ лева** - държавна такса върху допълнително присъдена сума за обезщетение.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 256 от 09.05.2022 год., постановено по гр.д. № 2077 / 2021 год. по описа на Районен съд - Хасково **в частта**, с която е отхвърлен иска по чл. 432, ал. 1 от КЗ за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди за разликата над общо уважения размер на иска от 17 500 лева до пълния предявен размер на иска от 25 000 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____